ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ରେଡ଼ିଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ "ମନ୍ କି ବାତ୍", 27.08.2017

Posted On: 27 AUG 2017 6:18PM by PIB Bhubaneshwar

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ । ସାଦର ନମୟାର । ଏକପକ୍ଷରେ ଦେଶ ଉସବର ପରିବେଶରେ ବୁଡ଼ି ରହିଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଭାରତର କୌଣସି କୋଣରୁ ଯେତେବେଳେ ହିଂସାକାଈର ଖବର ଆସୁଛି, ସେତେବେଳେ ଦେଶର ଚିନ୍ତା ମନରେ ଆସିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଆମ ଦେଶ ବୁଦ୍ଧ ଏବଂ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଦେଶ; ଦେଶର ଏକତା ପାଇଁ ପ୍ରାଣପଣେ ଲାଗିପଡ଼ିଥିବା ସର୍ଦ୍ଧାର ପଟେଲଙ୍କ ଦେଶ । ଶହ ଶହ ବର୍ଷଧରି ଆମର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯେଉଁ ସାର୍ବକନୀନ ଜୀବନର ମୂଲ୍ୟକୁ, ଅହିଂସାକୁ, ସମାଦରକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଆମ ଆତ୍ମାରେ ସମାହିତ ହୋଇରହିଛି । ଅହିଂସା ପରମୋ ଧର୍ମଃ – ଏହା ଆମେ ପିଲାଦିନୁ ଶୁଣିଆସିଛୁ, କହିଆସିଛୁ । ମୁଁ ଲାଲକିଛାରୁ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲି, ଆହ୍ମା ନାମରେ ହିଂସାକୁ ବରଦାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ, ତାହା ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଆହ୍କା ହେଉ, ତାହା ରାଜନୈତିକ ଚିନ୍ତାଧାରା ପ୍ରତି ଆହ୍କା ହେଉ, ତାହା ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ଆହ୍କା ହେଉ, କିୟା ପରମ୍ପରା ପ୍ରତି ଆହ୍କା ହେଉ । ଆହ୍କା ନାମରେ ଆଇନକୁ ହାତକୁ ନେବାର ଅଧିକାର କାହାରି ନାହିଁ । ଡଃ ବାବାସାହେବ ଆୟେଦକର ଆମକୁ ଯେଉଁ ସମ୍ବିଧାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ନ୍ୟାୟ ପାଇବା ପାଇଁ ସବୁ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହ୍କା ରହିଛି । ମୁଁ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଭରସା ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଆଇନକୁ ନିଜ ହାତକୁ ନେଉଥିବା, ହିଂସାପଥରେ ଗତି କରୁଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉ, ତାଙ୍କୁ ନା ଏ ଦେଶ କେବେ ବରଦାୟ କରିବ ଆଉ ନା କୌଣସି ସରକାର ବରଦାୟ କରିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଆଇନ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୃଆଇଁବାକୁ ହେବ । ଆଇନ ଉଉରଦାୟିନ୍ତ ସ୍ଥିର କରିବ ଏବଂ ଦୋଷୀଙ୍କୁ ଦଣ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ଆମ ଦେଶ ବିବିଧତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଉ ଏହି ବିବିଧତା ଖାଦ୍ୟ-ପେୟ, ଚଳଣୀ, ବେଶ-ପୋଷାକ ଯାଏ ସୀମିତ ଚୁହେଁ । ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମକୁ ବିବିଧତା ତୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ । ଏପରିକି ଆମ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ମଧ୍ୟ ବିବିଧତାରେ ଭରା । ଆମ ସାଂଷ୍କୃତିକ ପରମ୍ପରା ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ପୁରୁଣା । ସାଂଷ୍କୃତିକ ପରମ୍ପରା ଦେଖିଲେ, ସାମାଜିକ ପରମ୍ପରା ଦେଖିଲେ, ଐତିହାସିକ ଘଟଣାମାନ ଦେଖିଲେ, ହୁଏତ 365 ଦିନରୁ କୌଣସି ଦିନ ବାକି ରହୁନଥିବ ଯାହା ସହିତ କୌଣସ ପର୍ବ ଜଡ଼ିତ ହୋଇନଥିବ । ଆପଣ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିବେ ଯେ, ଆମର ସବୁ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ପ୍ରକୃତିର ସମୟ ନିର୍ଘକ୍ତ ଅନୁସାରେ ଚାଲନ୍ତି, । ପ୍ରକୃତି ସହ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ପର୍କ ରହିଥାଏ । ଆମର ଅନେକ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ତ ସିଧାସଳଖ ଚାଷୀଙ୍କ ସହିତ ଜଡ଼ିତ , ମହ୍ୟଜୀବିଙ୍କ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ।

ଆଜି ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ କଥା କହୁଛି, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ଆପଣ ସମଞଙ୍କୁ "ମିଚ୍ଛାମୀ ବୃକ୍ତମ୍" କହିବାକୁ ଚାହିଁବ । ଜିନ ସମାଜରେ କାଲି ସୟସରୀ ପର୍ବ ପାଳନ କରାଗଲା । ଜିନ ସମାଜରେ ଭାଦ୍ରବ ମାସରେ ପର୍ଯୁଷଣ ପର୍ବ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ପର୍ଯୁୟଷଣ ପର୍ବର ଶେଷ ଦିନଟି ହୋଇଥାଏ ସୟସରୀର ଦିନ । ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଗୋଟିଏ ଅଭୂତ ପରମ୍ପରା । ଏହି ସୟସରୀ ପର୍ବଟି କ୍ଷମା, ଅହିଂସ। ଏବଂ ମୈତ୍ରୀର ପ୍ରତୀକ । ଏହାକୁ ଏକ ପ୍ରକାର କ୍ଷମାବାଣୀ ପର୍ବ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ଏବଂ ଏହି ଦିନ ପରସରଙ୍କୁ "ମିଚ୍ଛାମୀ ଦୁକ୍ତମ୍" କହିବାର ପରମ୍ପରା ରହିଛି । ଆମ ଶାସ୍ତରେ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି "କ୍ଷମା ବୀରସ୍ୟ ଭୂଷଣମ୍" ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷମା ବୀରମାନଙ୍କ ଆଭୂଷଣ । କ୍ଷମାକର୍ତା ବୀର ହୋଇଥାଏ, ଏକଥା ତ ଆମେ ଶୁଣିଆସିଛୁ ଆଉ ମହାତ୍ମାରାନ୍ଧୀ ତ ସବୁବେଳେ କହୁଥିଲେ – କ୍ଷମା କରିବା ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିର ବିଶେଷତ୍ୱ ।

ସେକ୍ସପିୟର ତାଙ୍କ ନାଟକ "The Merchant of Venice"ରେ କ୍ଷମା ଭାବନାର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଦର୍ଶାଇ ଲେଖିଥିଲେ – "Mercy is twice blest, It blesseth him that gives and him that takes" ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷମା କରୁଥିବା ଏବଂ ଯାହାକୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା, ଉଭୟଙ୍କୁ ଭଗବାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ଆଜିକାଲି ଭାରତର ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଣ ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ ଯୋଗୁଁ ଉସବମୁଖର । ଆଉ ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ କଥା ପଡ଼ିଲେ ସାର୍ବଜନୀନ ଗଣେଶୋସବ କଥା ଉଠିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଲୋକମାନ୍ୟ ବାଲ୍ ଗଙ୍ଗାଧର ତିଲକ୍ 125 ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏହି ପରମ୍ପରାକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବିଗତ 125 ବର୍ଷ, ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ପାଲଟିଥିଲା ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ଏହା ସାମାଜିକ ଶିକ୍ଷା, ସାମାଜିକ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ପ୍ରତୀକ ପାଲଟିଯାଇଛନ୍ତି । ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ ପର୍ବ 10 ଦିନ ଧରି ପାଳିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ମହାପର୍ବକୁ ଏକତା, ସମାନତା ଏବଂ ପବିତ୍ରତାର ପ୍ରତୀକ କୁହାଯାଏ । ସମୟ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଗଣେଶୋସବ ଉପଲକ୍ଷେ ଅନେକ ଅନେକ ଶୁଭେଛା ।

ଏବେ କେରଳରେ ଓଣାମ୍ ପର୍ବ ପାଳିତ ହେଉଛି । ଭାରତର ବର୍ଣ୍ଣାଢ୍ୟ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ ଓଣାମ୍ - କେରଳର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ପର୍ବ । ଏହି ପର୍ବ ନିଜର ସାମାଜିକ ଏବଂ ସାଂଷ୍ଟୃତିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ପାଇଁ ଜଣାଶୁଣା । ଓଣାମ୍ ପର୍ବ କେରଳର ସମୃଦ୍ଧ ସାଂଷ୍ଟୃତିକ ପରମ୍ପରାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରେ । ଏହି ପର୍ବ ସମାଜରେ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଭ୍ରାତୃଭାବର ବାର୍ତ୍ତ୍ୱା ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସେଙ୍ଗ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଉସାହ, ନୂଆ ଆଶା, ନୂଆ ବିଶ୍ୱାସ କାଗ୍ରତ କରେ । ଆଉ ଏବେ ତ ଆମର ଏହି ପର୍ବପର୍ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ପାଇଁ ଆକର୍ଷଣର କାରଣ ହୋଇଚାଲିଛନ୍ତି । ମୁଁ ତ ଦେଶବାସୀମାନଙ୍କୁ କହିବି ଯେ ଯେମିତି ଗୁଜରାଟର ନବରାତ୍ରୀ ଉହବ ହେଉ କି ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗର ଦୁର୍ଗାପୂଜା – ଏଗୁଡ଼ିକ ଏକ ପ୍ରକାର ପର୍ଯ୍ୟଟନର ଆକର୍ଷଣ ପାଲଟିସାରିଛି । ଆମର ଅନ୍ୟ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ମଧ୍ୟ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସୁଯୋଗ । ସେ ଦିଗରେ ଆମେ କ'ଣ କରିପାରିବା ତାହା ଚିନ୍ତା କରିବା କଥା ।

ଏହି ପର୍ବପର୍ବାଣୀ କ୍ରମରେ କିଛିଦିନ ପରେ ସାରା ଦେଶରେ "ଇଦ୍-ଉଲ୍-କୁହା' ପର୍ବ ପାଳିତ ହେବ । ସମୟ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଇଦ୍-ଉଲ୍-କୁହାର ଅନେକ ଅନେକ ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା । ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ଆମ ପାଇଁ ଆସା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରତୀକ । ହେଲେ ନୂତନ ଭାରତରେ ଆମକୁ ଏହି ପର୍ବପର୍ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଲହ୍ମତାର ପ୍ରତୀକ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ସହ ପର୍ବ ଏବଂ ସ୍ଲହ୍ମତା ଉଭୟ ଜଡ଼ିତ । ପର୍ବପର୍ବାଣୀର ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପରିଷାର ପରିଚ୍ଛନତା । ଏହା ଆମପାଇଁ କିଛି ନୂଆ କଥା ଚୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସାମାଜିକ ଅଭ୍ୟାସରେ ମଧ୍ୟ ପରିଶତ ହେବା ଜରୁରୀ । ସାର୍ବଜନୀନ ରୂପରେ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ କେବଳ ଘରେ ନୁହେଁ, ଆମର ସାରା ଗାଁରେ, ସାରା ନଗରରେ, ସାରା ସହରରେ, ଆମ ରାଜ୍ୟରେ, ଆମ ଦେଶରେ – ସ୍ଲହତା ଏହି ପର୍ବପର୍ବାଣୀର ଅଭିନ୍ନ ଅଙ୍ଗ ହେବା ଦରକାର ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ଆଧୁନିକ ହେବାର ସଂଜ୍ଞା ବଦଳି ବଦଳିଯାଉଛି । ଆପଣ କେତେ ସଂୟାରୁଯକ୍ତ, କେତେ ଆଧୁନିକ, ଆପଣଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା କେତେ ଆଧୁନିକ ଏସବୁ କାଣିବା ପାଇଁ ଆଜିକାଲି ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଦିଗ, ଗୋଟିଏ ନୂଆ ପରିମାପକ, ଗୋଟିଏ ନୂଆ ମାପକାଠି ହେଲା - ଆପଣ ପରିବେଶ ପ୍ରତି କେତେ ସଚେତନ । ଆପଣଙ୍କ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପରିବେଶଧର୍ମୀ ନା ଏହାର ବିରୋଧୀ? ଯଦି ଆପଣ ବିରୋଧୀ ତା'ହେଲେ ସମାଜରେ ଆଜିକାଲି ଏହାକୁ ମନ୍ଦ ପରିଗଣିତ କରାଯାଉଛି । ଏହାର ପରିଶାମ ସ୍ୱରୂପ ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ ଆଜିକାଲି ଏହି ଗଣେଶୋହବରେ ମଧ୍ୟ ପରିବେଶଧର୍ମୀ ଗଣପତି ରୂପରେ ସତେ ଯେମିତି ଗୋଟିଏ ବିରାଟ ଅଭିଯାନ ଆରୟ ହୋଇଯାଇଛି । ଆପଣ YouTube ଗଲେ ଦେଖିବେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରେ ପିଲାମାନେ ଗଣେଶଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ମାଟିଆଣି ଗଣେଶ ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, । ସେଥିରେ ରଙ୍ଗ ଦେଉଛନ୍ତି । କେହି ପ୍ରାକୃତିକ ରଙ୍ଗ ଲଗାଉଛି ତ କେହି ଅଠାଦେଇ କାଗଜ ଖଣ୍ଟ ଲଗାଉଛି । ଘରେ ଘରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରୟୋଗ ଚାଲିଛି । ଏକ ପ୍ରକାର ପରିବେଶ ସତେଚନତାର ଏତେ ବଡ଼ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଏହି ଗଣେଶୋହବରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ଯାହା ହୁଏଡ ଆଗରୁ କେବେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିନଥିଲା । ଗଣମାଧ୍ୟମ ସଂଛା ମଧ୍ୟ ବହୁ ମାତ୍ରାରେ ପରିବେଶଧର୍ମୀ ଗଣେଶ ମୂର୍ତ୍ତି ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ କରୁଛନ୍ତି, ମସ୍ତରିତ କରୁଛନ୍ତି, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି । ଦେଖନ୍ତୁ କେତେବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହା ସୁଖକର ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଯେମିତି ମୁଁ କହିଲି ଆମ ଦେଶ, କୋଟି-କୋଟି ବୃତ୍ଧିମାନ ମସ୍ତିଷରେ ଭରା । ଖୁବ୍ ଭଲ ଲାଗେ ଯେତେବେଳେ କେହି କିଛି ନୂଆ ନୂଆ ସ୍ଟଳନ (Innovation) କରନ୍ତି । ଜଣେ କେହି ମୋତେ ସୂଚନା ଦେଲେ ଯେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଣବ୍ଧି ନିର୍ଚ୍ଚ ଜଣେ ଇଞ୍ଜିନିୟର ।

ସେ କିଛି ବିଶେଷ ପ୍ରକାରର ମାଟି ସଂଗ୍ରହ କରି, ତା'ର ମିଶ୍ରଣ ପ୍ରଥିତ କରି ଲୋକଙ୍କୁ ଗଣେଶ ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଉଛନ୍ତି ଆଉ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିଟି ଛୋଟ ବାଲଟିରେ ବିସର୍ଚ୍ଚତ ହୋଇପାରୁଛି । ଗଣେଶ ମୂର୍ତ୍ତି ପାଣିରେ ବିସର୍ଚ୍ଚନ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହାକୁ ପାଣିରେ ରଖିଲେ ଏହା ତୁରତ୍ତ ଦ୍ରବୀଭୂତ(Dilute) ହୋଇଯାଉଛି । ଆଉ ପୂଣି ସେ ସେତିକିରେ ଅଟକିନାହାନ୍ତି, ସେଥିରେ ସେ ତୁଳସୀ ଚାରାଟିଏ ଲଗାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟ ଚାରା ଲଗାଇଛନ୍ତି । ତିନିବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସ୍କଛତା ଅଭିଯାନ ଆରୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଅକ୍ଟୋବର 2 ତାରିଖକୁ ଏହାକୁ ତିନବର୍ଷ ପୁରିବ । ଏହାର ସକାରାମ୍ୟ ପରିଶାମ ଡୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଛି । ଶୌଚାଳୟର ନିର୍ମାଣ ହାର 39 ପ୍ରତିଶତରୁ ପାଖାପାଖି 67 ପ୍ରତିଶତ ପହଞ୍ଜିଗଲାଣି । 2 ଲକ୍ଷ 30 ହଜାରରୁ ଉର୍ଜୁ ଗାଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ନିଜ ନିଜକୁ ଖୋଲା-ଶୌଚମୁକ୍ତ ଗ୍ରାମ ଯୋଷିତ କରିସାରିଲେଣି ।

ବିଗତ ଦିନରେ ଗୁଚ୍ଚରାଟରେ ଭୟଙ୍କର ବନ୍ୟା ହେଲା । ଅନେକ ଲୋକ ପ୍ରାଣ ହରାଇଲେ । ବନ୍ୟା ପରେ ଯେତେବେଳେ ପାଣି କମିଲା, ସେତେବେଳେ ଚାରିଆଡ଼େ ଆବର୍ତ୍ତନାମୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏଭଳି ସମୟରେ ଗୁଚ୍ଚରାଟର ବନାସକାଁଠା ଜିଲ୍ଲାର ଧାନେରାଠାରେ ଜାମିୟାତ୍ ଉଲେମା-ଏ-ହିନ୍ଦ୍ ର କର୍ମକର୍ତ୍ତ୍ରାମାନେ ବନ୍ୟା ପ୍ରଭାବିତ 22ଟି ମନ୍ଥିର ଏବଂ 3ଟି ମସଜିଦ୍ କୁ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ଜଙ୍ଗରେ ସଫାସୁତୂରା କଲେ । ନିଜର ଝାଳ ବୁହାଇଲେ, ସବୁ ଲୋକ ବାହାରିପଡ଼ିଲେ । ସ୍ୱଚ୍ଛତା ପାଇଁ ଏକତାର ଉତମ ଉଦାହରଣ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇବା ଭଳି ଉଦାହରଣ ଜାମିୟାତ୍ ଉଲେମା-ଏ-ହିନ୍ଦର ସମୟ କର୍ମକର୍ତ୍ତ୍ରା ଉପଛାପିତ କଲେ । ସ୍ୱଚ୍ଛତା ପାଇଁ ସମର୍ପିତ ଭାବ ସହ କରାଯାଇଥିବା ଚେଷ୍ଟା ଯଦି ଆମର ଛାୟୀ ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଶତ ହୁଏ ତେବେ ଆମ ଦେଶ କେଉଁଠୁ କେଉଁଠ'କି ପହଞ୍ଜିଯିବ ।

ମୁଁ ପୁଣିଥରେ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ, ଏଥର ଅକ୍ଟୋବର 2 ତାରିଖ ଗାଟି ଜୟଡୀକୁ "ସ୍ୱଚ୍ଛ ଅକ୍ଟୋବର 2" ଭାବରେ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ସଂକଞ୍ଚ ଗ୍ରହଣ କରବୁ ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ସେପ୍ଟେୟର 15 ତାରିଖରୁ ହିଁ "ସ୍ୱଚ୍ଛତା ହିଁ ସେବା" ଏହି ମବ୍ତକୁ ପ୍ରତି ଘରକୁ ପହଂଚାନ୍ତୁ । ସ୍ଥଳ୍ଭତା ପାଇଁ କିଛି ନା କିଛି ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରବୁ । ନିଜେ ପରିଶ୍ରମ କରି ଏହାର ଅଂଶୀବାର ହୁଅନ୍ତୁ । ଦେଖିବେ, ଗାଟ୍ଡି ଜୟଜୀର ଏହି ଅକ୍ଟୋବର 2 କେମିତି ଝଲସିବ । ଆପଣ କଳ୍ପନା କରିପାରନ୍ତି 15 ଦିନର ସ୍ୱଚ୍ଛତାର ଏହି ଅଭିଯାନ ପରେ, "ସ୍ୱଚ୍ଛତା ହିଁ ସେବା" ଅଭିଯାନ ପରେ, ଅକ୍ଟୋବର 2 ତାରିଖରେ ଆମେ ଯେତେବେଳେ ଗାଟ୍ଡି ଜୟଜୀ ପାଳନ କରିବା ସେତେବେଳେ ପୂଜ୍ୟ ବାପୁଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେବାରେ ଆମ ଭିତରେ କେତେ ପବିତ୍ର ଆନନ୍ଦ ଥିବ । ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ମୁଁ ଆଜି ବିଶେଷ ଭାବେ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ରଣୀ । ହୃଦୟର ଗଭୀରତମ ପ୍ରଦେଶରୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଏଥିପାଇଁ କୃତହ୍ୱ ଯେ, ଏତେ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ଆପଣ "ମନ୍ କି ବାତ୍" ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇରହିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏଥିପାଇଁ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ଏଥିପାଇଁ ଆପଣମାନଙ୍କ ରଣ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି କାରଣ "ମନ୍ କି ବାତ୍"ର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସହ ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଶରୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକ କେତେବେଳେ ମୋତେ ଚିଠି ଲେଖୁଛନ୍ତି, କେତେବେଳେ Message ବା ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ କେଶରରୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକ କେତେବେଳେ ମୋତେ ଚିଠି ଲେଖୁଛନ୍ତି, କେତେବେଳେ Message ବା ସନ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି, ତ କେତେବେଳେ ଫୋନରେ ବାର୍ତ୍ତ ଆସୁଛି । ମୋ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ସମ୍ପତ୍ତି । ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନମାନସକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଏହା ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବହୁତ ବଡ଼ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । "ମନ କି ବାତ୍"କୁ ଆପଣ ଯେତେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି, ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାଏ । ଆପଣଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ମୁଁ ଉସୁକତାର ସହ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଥାଏ, କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରୁ ମୋତେ କିଛି ନା କିଛି ଶିଖିବାକୁ ମିଳେ । ମୁଁ ଯାହା କରୁଛି ତାହାକୁ କଷଟି ପଥରରେ ପରଖିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଯାଏ । ଅନେକ କଥାକୁ ନୂଆ ଜଙ୍ଗରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ଛୋଟ କଥା ମଧ୍ୟ ମୋ କାମରେ ଲାଗେ । ତେଣୁ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କର ଏହି ଯୋଗଦାନ ପାଇଁ ଆପଣମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରୁଛି । ଆପଣଙ୍କ ରଣ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି । ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଆପଶମାନଙ୍କର କଥାକୁ ନିଜେ ଦେଖିବା, ଶୁଶିବା, ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ମୋର ସ୍ଥୟ ରହିଥାଏ । ଏଭଳି କଥାସବୁ ଆସେ – ଏଇ ଯେମିତି ଏହି Phone Call ସହିତ ଆପଶମାନନେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ସୟନ୍ତିତ (Co-relate)କରୁଥିବେ । ଆପଣଙ୍କୁ ଲାଗୁଥିବ – ହଁ ଠିକ୍ କଥା - ଆପଣ ମଧ୍ୟ କେବେ ନା କେବେ ଏମିତି ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି । ତେଳେବେଳେ କିଛି କଥା ଆମର ଏତେ ଅଭ୍ୟାସଗତ ହୋଇଯାଏ ଯେ ଆମେ ଭୁଛି ବୋଲି ଆମେ ଜାଣିବି ପାରୁନି ।

"ପ୍ରଧାନମନ୍ତୀ ମହୋଦୟ, ମୁଁ ପୁଣେରୁ ଅପର୍ଣ୍ଣା କହୁଛି । ମୁଁ ମୋର ଜଣେ ସାଙ୍ଗ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ସେ ସବୁବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ । କିନ୍ତୁ ତା'ର ଗୋଟିଏ ଅଭ୍ୟାସ ଦେଖି ମୁଁ ଆଣ୍ଟର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଏ । ମୁଁ ଥରେ ତା' ସାଥୀରେ ବଳାର/ସପିଂ କରିବା ପାଇଁ ମଲକୁ ଯାଇଥିଲି । ଗୋଟିଏ ଶାଢ଼ୀ ପାଇଁ ସେ ଦୁଇହଜାର ଟଙ୍କା ଆରାମରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିପାରିଲା, ପିଜାଟିଏ (Pizza) ପାଇଁ ବି ଚାରିଶହ ପଚାଶ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବେଲା । କିନ୍ତୁ ମଲ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବାକୁ ଯେଉଁ ଅଟୋରିକ୍ସା ନେଇଥିଲା – ସେ ଅଟୋବାଲା ସହିତ 5 ଟଙ୍କା ପାଇଁ କେତେ ସମୟ ଧରି ମୁଲଚାଲ କଲା । ଫେରିବା ବାଟରେ କିଛି ପରିବା କିଶିଲା - ଆଉ ସବୁ ପରିବା ବିକାଳଙ୍କ ସହିତ ମୁଲଚାଲ କରି ପ୍ରାୟ ଚାରି-ପାଞ୍ଚ ଟଙ୍କା ସଞ୍ଚୟ କଲା । ମୋତେ ଭାରି ଖରାପ ଲାଗିଲା । ଆମେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଜାଗାମାନଙ୍କରେ ଥରେହେଲେ ବି ନ ପଚାରି ବଡ଼ ବଡ଼ ପାଉଣା ଦେଇ ଦଉଛୁ ଆଉ ମାତ୍ର ଟଙ୍କା କେଇଟା ପାଇଁ ଅମର ଶ୍ରମଜୀବି ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଝଗଡ଼ା କରିଦଉଛୁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛୁ । ଆପଣ "ମନ କି ବାତ'' କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଏ ବିଷୟରେ ଚର୍ତ୍ତ୍ୱ କରକୁ ।"

ଏବେ ଏ ଫୋନକଲ ଶୁଣିବା ପରେ ମୋର ପୁରା ବିଶ୍ୱାସ ଆପଣ ଆଣ୍ଟର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିବେ, ସାବଧାନ ହୋଇଯାଇଥିବେ ଆଉ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏଭଳି ନ କରିବାକୁ ମନସ୍କିର କରିନେଇଥିବେ । ଆପଣମାନେ କ'ଶ ଅନୁଭବ କରୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମ ଘର ପାଖକୁ କେହି କିଛି ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଆସୁଛି, କେହି ବୁଲାବିକାଳି ଆସୁଛି ଅଉ କେବେ କେବେ ଅଟୋରିକ୍ସା ବାଲା ସହିତ କୌଣସି ଶ୍ରମଜୀବି ଲୋକଟିଏ ସହିତ ପଇସା ପାଇଁ ଆମେ ମୁଲଚାଲ କରିବା ଆଉୟ କରିଦେଉଛେ । ନାଁ ଏତେ ଚୁହେଁ - ଦୁଇଟଙ୍କା କମ୍ କର, ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା କମ କର ଏମିତି ଅନେକ କିଛି । ଆଉ ଆମେମାନେ ହିଁ କୌଣସି ବଡ଼ ରେୟୁରାଂ (Restaurant)କୁ ଗଲେ ବିଲ୍ ରେ କ'ଣ ଲେଖା ହୋଇଛି ଦେଖନ୍ତି ବି ନାହିଁ । ଆଖିଚୁଜି ପଇସା ଦେଇ ଦିଅନ୍ତି । ଖାଲି ସେଡିକି ଚୁହେଁ - ଯଦି ବଡଦୋକାନ ବା ଶୋରୁମକୁ ଶାଢ଼ୀ କିଶିବାକୁ ଗଲେ କିଛି ମୁଲଚାଲ କରନ୍ତିନି । କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି ରରିବ ଲୋକଟି ସହିତ କାରବାର କଲେ ତେବେ ମୁଲଚାଲ ନ କରି ରହିପାରନ୍ତିନି । ଗରିବ ଲୋକଟିର ମନରେ କ'ଶ ବିହୁଅବ ସେକଥା ଆପଣ କେବେ ଭାବିଛନ୍ତି କି? ତା'ପାଇଁ ଦୁଇଟଙ୍କା ବା ପାଞ୍ଚଟଙ୍କାର କଥା ଚୁହେଁ – ତାକୁ ଲାଗେ ସେ ଗରିବ ବୋଲି ଆପଣ ଡା'କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେନି, ତା'ର ହୃଦୟକୁ କଷ୍ଟ ହୁଏ । ଦୁଇଟଙ୍କା ବା ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ବା ପାଞ୍ଚଟଙ୍କର ବିଶ୍ୱ ଅନ୍ତର୍ବ । ମନରେ କେତେ ଆଘାତ ଦେଉଥିବ – ଏକଥା କେବେ ଭାବିଛନ୍ତି କି । ମାଡାମ, ଆପଣ ଫୋନ କରି ମୋତେ ଏହି ହୃଦୟସର୍ଶୀ ସଦେଶଟି ଦେଇଥିବାରୁ ମୁଁ କୃତଞ୍ଚତା ଜଣାଉଛି । ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ଯେ ମୋର ଦେଶବାସୀ ଯଦି ଏଭଳି କରୁଥାନ୍ତି ତ ସେ ଅଭ୍ୟାସ ଛାଡ଼ିଦେବେ ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଯୁବବନ୍ଧୁଗଣ, ଅଗଷ୍ଟ 29 ତାରିଖକୁ ଆମ ଦେଶ ଜାତୀୟ କ୍ରୀଡ଼ା ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରୁଛି । ଏହି ଦିନଟି ମହାଚ୍ ହକି ଖେଳାଳି, ହକିର ଯାଦୁକର ମେଜର ଧ୍ୟାନଚାନ୍ଦଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନ । ହକି ଖେଳ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଅବଦାନ ଅତୁଳନୀୟ ଥିଲା । ଏକଥା ମନେ ପକାଇଦେବାରେ ମୋର ଏକ ଉଦ୍ଦେଖ୍ୟ ଅଛି ମୁଁ ଚାହେଁ ଆମ ଦେଶର ଚୂତନ ପିଡ଼ି ଖେଳ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତୁ । ଖେଳ ଆମ ଜୀବନର ଅଙ୍ଗ ହେଉ । ଯଦି ଆମେ ବିଶ୍ୱର ଏକ ତରୁଣ ଦେଶ ତେବେ ଆମର ତରୁଣତା ଖେଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉ । ଖେଳର ଉଦ୍ଦେଖ୍ୟ ହେଲା ଶାରୀରିକ ଦକ୍ଷତା, ମାନସିକ ଏକାଗ୍ରତା ଆଉ ବ୍ୟକ୍ତିପ୍ୱର ବିକାଶ । ମୁଁ ଭାତୁଛି ୟା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଆଉ କ'ଶ ଦରକାର? ବାୟବରେ ଖେଳ ହୃଦୟକୁ ଯୋଡ଼ିବା ପାଇଁ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ଜଡ଼ିକୃତି । ଆମର ଯୁବପିଡ଼ି ଖେଳ ଜଗତରେ ଆଗକୁ ଆସୁ ଆଉ ଆଜିର ଏଇ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଯୁଗରେ ମୁଁ ତ ସତର୍କ କରିଦେବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ Playing Field ଖେଳ ପଡିଆ Play Station ଭିଡ଼ିଓ ଗେମ ଠାରୁ ବି ବହୁତ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ FIFA ଖେଳକୁ କିନ୍ତୁ ବାହାର ପଡ଼ିଆରେ ବି କେବେ କେବେ ଫୁଟବଲ ଖେଳି କିଛି ଚମକାରିତା ଦେଖାନ୍ତୁ । ଆପଶମାନେ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ କ୍ରିକେଟ ଖେଳୁଥିବେ, କିନ୍ତୁ ଖୋଲା ଆକାଶ ତଳେ ପଡ଼ିଆରେ କ୍ରିକେଟ୍ ଖେଳିବାରେ ଭିନ୍ନ ଏକ ଆନନ୍ଦ ଥାଏ, ତାହା ସ୍ୱତନ୍ତ ଓ ନିଆରା । ସମୟ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ପିଲାମାନେ ପରିବାରରୁ ବାହାରକୁ ଯାଉଥିଲେ ସେତେବେଳେ ମାଆ ପ୍ରଥମେ ପଚାରୁଥିଲେ – ତୁ କେତେବେଳେ ଆସିବୁ । କିନ୍ତୁ ଆଜିକାଲି ସମୟ ଏମିଡି ହୋଇଯାଇଛି ଯେ ପିଲାମାନେ ଘରକୁ ଆସିବା ମାତ୍ରେ ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ଯାଇ କାର୍ଚୁନ ଫିଲୁ ଦେଖିବାରେ କିୟା ମୋବାଇଲରେ ଗେମ୍ ଖେଳିବାରେ ଲାଗିଯାଉଛନ୍ତ୍ରି – ସେତେବେଳେ ମା'କୁ ଚିକ୍ରାର କରି କହିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି – ତୁ ବାହାରକୁ କେତେବେଳେ ଯିବୁ? ସମୟ – ସମୟ ଭିତରେ ଅନ୍ତର । ଗୋଟିଏ ସମୟ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ମା'ପୁକୁ କହୁଥିଲା କି – ତୁ କେବେ ଆସିବୁ ଆଉ ଆଜି କହିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି ତୁ ବାହାରକୁ କେତେବେଳେ ଯିବୁ?

ମୋର ଯୁବବନ୍ଧୁଗଣ, କ୍ରୀଡ଼ା ମନ୍ତଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୀଡ଼ା ପ୍ରତିଭା ଅନୁସନ୍ଧାନ ଆଉ ତା'ର ବିକାଶ ପାଇଁ କ୍ରୀଡା ପ୍ରତିଭା ଅନୁଷଷଣ ପୋର୍ଚୀଲ Sports Talent Search Portal ପ୍ରତଳନ କରାଯାଇଛି । ଦେଶର ଯେକୌଣସି ଭାଗରୁ କୌଣସି ପିଲା ଯାହାର ଖେଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ କିଛି ଉପଲଚ୍ଛି ଅଛି ସେ ଏହି ପୋର୍ଚୀଲରେ ନିଜର BIO-data କିୟା ଭିଡ଼ିଓ ଅପ୍-ଲୋଡ କରିପାରିବ । ସେଥିରୁ ଉଦୀୟମାନ ଖେଳାଳିମାନଙ୍କୁ ଚୟନ କରି ଖେଳ ମନ୍ତଣାଳୟ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେବ । କାଲି ହିଁ ଏହି ପୋର୍ଚୀଲର ଶୁଭାରୟ କରାଯିବ । ଆମର ଯୁବବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଖୁସି ଖବର ଅଛି । ଅକ୍ଟୋବର 6 ତାରିଖଠାରୁ 28 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାରତରେ 17 ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ FIFA ବିଶ୍ୱକପ ଫୁଟବଲ ଖେଳ ଆୟୋଜିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ପୃଥିବୀର 24ଟି ଦଳ ଏହି ସମୟରେ ଭାରତକୁ ନିଜର ଘର ବୋଲି ଭାବିବେ ।

ଆସବୁ, ସାର ପୃଥିବୀରୁ ଆସୁଥିବା ଆମର ଯୁଦ-ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଏହି କ୍ରୀଡ଼ା ଭୟବ ସହିତ ସ୍ୱାଗତ କରିବା, ଖେଳକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ଆଉ ଦେଶରେ ଏକ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବା । ଆଜି ମୁଁ ଖେଳର କଥା କହୁଛି । ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ଘଟିଲା ଯାହା ମୋ ମନକୁ ଛୁଇଁଯାଇଛି । ମୁଁ ତାହା ଦେଶବାସୀମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବାକୁ ଚାହେଁ । ମୋତେ ବହୁତ କମ୍ ବୟସର ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାର ଗୋଟିଏ ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଝିଅ ତ ହିମାଳୟରେ ଜଦ୍ମ ହୋଇଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସମୁଦ୍ର ସହିତ କିଛି ସମ୍ପର୍କ ହିଁ ନ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 6 ଜଣ ଝିଅ ଯେଉଁମାନେ ନୌସେନା (Navy)ରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଉହାହ ଆଉ ସାହସ ଆମ ସମଞ୍ଜଙ୍କୁ ପ୍ରେଣା ଦେବ । ଏହି 6 ଜଣ ଝିଅ ତାରିଣୀ (INS-Tarini) ନାମକ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଡଙ୍ଗାରେ ସମୁଦ୍ରପଥରେ ବିଶୁ ପରିକ୍ରମାରେ ବାହାରିପଡ଼ିବେ । ଏହି ଅଭିଯାନର ନାମ "ନାବିକ ସାଗର ପରିକ୍ରମା' ରଖାଯାଇଛି । ସେମାନେ ଜଳପଥରେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ପରିକ୍ରମା କରି ମାସ ମାସ ପରେ ଦେଶକୁ ଫେରିଆସିବେ । କେତେବେଳେ ଏକକାଳୀନ 40-40 ଦିନ ପାଣି ଭିତରେ ବିତେଇବେ ତ କେବେ କେବେ 30-30 ଦିନ ସମୁଦ୍ର ଭିତରେ ରହିବେ । ସମୁଦ୍ରର ଲହଡ଼ି ଭିତରେ ଅତି ସାହସର ସହିତ ଏ 6 ଟି ଝିଅ ଦିନ ବିତେଇବେ । ବିଶ୍ୱରେ ଏଭଳି ଘଟଣା ପ୍ରଥମ ଥର ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏଭଳି କେଉଁ ଭାରତୀୟ ଅଛି ଯିଏ ଏହି 6 ଜଣ ଝିଅଙ୍କ ପାଇଁ ରବି ଅନୁଭବ ନ କରିବ? ମୁଁ ଏହି ଝିଅମାନଙ୍କର ଅଦମ୍ୟ ସାହସକୁ ସଲାମ କରୁଛି । ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଛି ଯେ - ସେମାନେ ନିଳର ଏହି ଅନୁଭବକୁ ସାରା ଦେଶକୁ ଜାଣିବାକୁ ଦିଅନୁ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀ ଆପ୍ (NarendraModiApp) ରେ ଏମାନଙ୍କ ଅନୁଭୂତିକୁ ଆପଶମାନଙ୍କ ସହିତ ବାଣ୍ଡବାର ସ୍ୱତନ୍ଦ୍ର ଶ୍ୱଭ କାମନା, ବହୁତ ବହୁତ ଅାଶୀର୍ବାଦ ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ସେପ୍ଟେୟର 5 ତାରିଖରେ ଆମେ ଶିକ୍ଷକ ଦିବସ ପାଳନ କରୁଛୁ । ଆମର ପୂର୍ବତନ ରାଷ୍ତ୍ରପତି ଡଃ ରାଧାଜୃଷନଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ । ସେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଜୀବନସାରା ନିଜକୁ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିଥିଲେ । ସେ ସଦାସର୍ବଦା ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ । ସେ ଶିକ୍ଷାପ୍ରତି ସମର୍ପିତ ଥିଲେ । ଜଣେ ଅଧ୍ୟେତା, ଜଣେ ରାଜନୀତିଜ୍ଞ, ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସଦାସର୍ବଦା ଜଣେ ଜାଗ୍ରତ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ ଜଣାଉଛି ।

ମହାନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆଲବର୍ତ ଆଇନଷ୍ଟାଇନ କହିଥିଲେ – It is the supreme art of the teacher to awaken joy in creative expression and knowledge - ନିକର ଛାଡ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁଜନାତ୍ପକ ଭାବ ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ଆନନ୍ଦ ଜାଗ୍ରତ କରାଇବା ହିଁ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକର ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁଣ । ଏଥର ଶିକ୍ଷକ ଦିବସ ପାଳନ ଅବସରରେ ଆମେ ସମୟେ ମିଶି ଗୋଟିଏ ସଂକନ୍ଥ ନେଇପାରିବା କି? ଗୋଟିଏ mission mode ରେ ଏକ ଅଭିଯାନ ଚଳାଇପାରିବା କି? Teach to transform, Educate to Empower, Learn to lead ଏହି ସଂକନ୍ଥର ସହିତ ଆମେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିବା କି? ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ 5 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପରେ ଆବଦ କରନ୍ଧୁ, ତାକୁ ସିଦ୍ଧ କରିବାର ରାୟା ଦେଖାନ୍ତୁ ଆଉ ପାଞ୍ଚବର୍ଷରେ ହିଁ ସେ ସିନ୍ଧି ପାଉ, ସଫଳତାର ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରୁ । ଆମ ଷ୍ଟୁଲ, ଆମ କଲେଜ, ଆମ ଶିକ୍ଷକ ଆଉ ଆମର ଶିକ୍ଷା ସଂସ୍ଥାନମାନେ ଏଭଳି ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବେ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପରିବାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନର କଥା ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, ତ ଆମର ମା' କଥା ମନେପଡ଼େ । ସେହିଭଳି ସମାଜର ପରିବର୍ତ୍ତନ କଥା ଚିନ୍ତା କଲେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ କଥା ମନକୁ ଆସେ । ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ଭୂମିକା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିକ୍ଷକର ଜୀବନରେ କିଛି ଏଭଳି ଘଟଣା ଅଛି ଯେଉଁଠି ଶିକ୍ଷକର ଚେଷ୍ଟାରେ କାହାରି ଜୀବନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଭଳି ସଫଳତା ମିଳିଛି । ଯଦି ଆମେ ସାମୁହିକ ପ୍ରୟାସ କରିବା ତେବେ ଏହା ରାଷ୍ଟ୍ରର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଡ଼ ଅବଦାନ ହୋଇପାରିବ । ଆସନ୍ତୁ "ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା" ଏହି ମଗ୍ରକୁ ନେଇ ଆଗେଇ ଚାଲିବା ।

"ପ୍ରଣାମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତା ମହୋଦୟ, ମୋ ନାଁ ଡଃ ଅନନ୍ୟା ଅବସ୍ତି । ମୁଁ ମୁୟାଇ ସହରର ନିବାସୀ ଏବଂ Harvard University ର India Research Centre ପାଇଁ କାମ କରୁଛି । ଜଣେ ଗବେଷିକା ହିସାବରେ ଆର୍ଥିକ ସମାବେଶନରେ ମୋର ବିଶେଷ ରୁଚି ରହିଛି ଯାହାକୁ ଆମେ ଆର୍ଥିକ ସମ୍ପୃକ୍ତିକରଣ Financial Inclusion ବୋଲି କହୁଛୁ । ଏହା ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସାମାଜିକ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ 2014ରେ ଯେଉଁ ଜନଧନ ଯୋଜନା ଆରୟ ହେଲା - ଆପଣ କହିପାରିବେ କି ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଆଜି 3 ବର୍ଷ ପରେ ଭାରତବର୍ଷ ଆର୍ଥିକ ବୃଷ୍ଟିରୁ ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷିତ ବା ଅଧିକ ସଶକ୍ତ ହୋଇପାରିଛି ବୋଲି? ସଶକ୍ତିକରଣର ଏହି ସୁବିଧା ଗାଁରୁ ସହର ଯାଏ ଆମର ମହିଳାମାନଙ୍କୁ, କୃଷକମାନଙ୍କୁ, ମୁଲିଆମାନଙ୍କୁ ମିଳିପାରିଛି କି? ଧନ୍ୟବାଦ ।''

 ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ତା'ର ଉପଯୋଗ କରିପାରିବେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତକାର ନେଇ ଆଗାମୀ ପିଡ଼ିକୁ ପ୍ରେବଣା ଯୋଗାଇପାରିବେ । ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପୁଣିଥରେ "ମିଚ୍ଛାମି ଦୁକ୍ତ୍ମ୍" । ବହୁତ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ ।

(Release ID: 1500902) Visitor Counter : 2

f







in